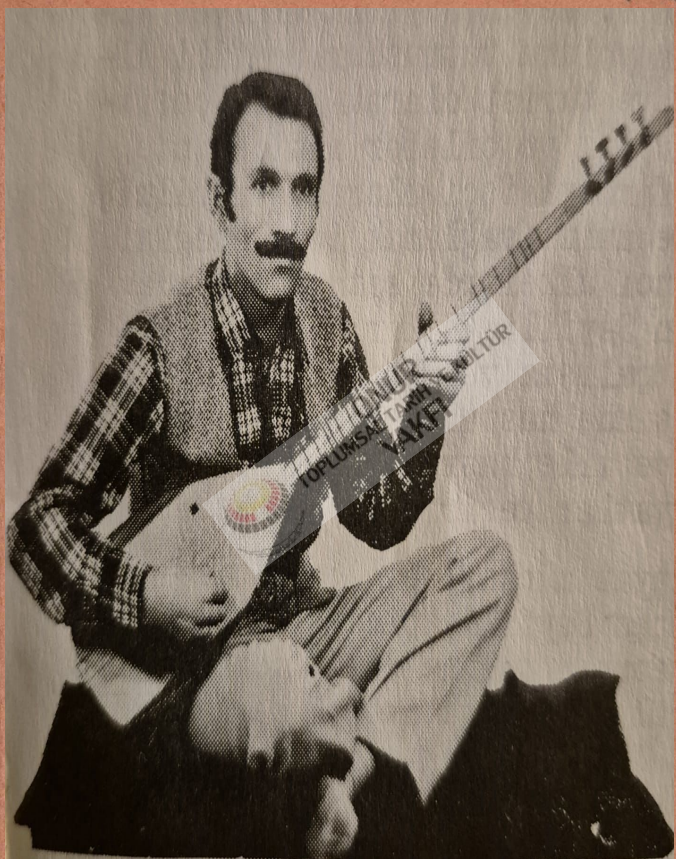

FISIK SEYFİLİ'DEN

Gerçek adı ; Hüseyin Yorulmaz.

Halk Türkülerini ve Deyişlerini;Ozanlık
gelenegine bağlı kalarak

Ozan / Aşık Seyfili Mahlasından Okudu.

Arşivcinin Notu.

ilyas Yer

ön söz

Seyfili bir çoğumuz gibi, hayatı gurbet ellerinde ekmek parasını kazanmak için geçmiş bir emekçidir, Seyfili 1943 de Erzincan'ın Tercan kazasının Pekeriç köyünde yedi çocuklu fakir bir ailenin en küçük çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Bu aile ağa yanında ortakçılık yapmak la geçinirdi. Seyfili büyüdüğü za-

man ortakçılığın ve topraksızlığın ortaya çıkardığı çileler neticesinde köyünü terketmek zorunda kalmıştır. Köyden köye geçip ortakçılıkla geçinirken sonunda İstanbul yolunu tutmak zorunda kalmıştır. İstanbul da inşaat köşelerinde amele olarak çalışıp, sürekli olarak hasretini çektiği köyündeki ailesine bakmaya çalışmıştı. İstanbul'da geçimini temin edemeyen Seyfili nihayet Almanya yolunu tutmuştur. Seyfili Almanya'ya turist olarak gelip, çeşitli güçlük ve çileler neticesinde bir firmaya işçi olarak girebilmiştir. Geçimini sağlamak için emeğini yabancı ülkelerde satmak zorunda kalan Seyfili yılların bitkinliği kötü çalışma ve yaşama şartları neticesinde hastahanelere düşüp, vatan ve aile hasretliği yanında, amelihatlar geçirip, yıpranmıştır.

Hayat mücadelesi içersinde duyulan Seyfili, içindeki duygularını sazının teline döküp damla damla göl haline getirerek herkezin gözü önüne sermektedir. Türküleri ve deyişleri herkezin içinde bulunduğu dertleri, çileleri, gurbet hasretini dile getirmektedir. Çünkü ilhamı ve duyguları meydan bulutusu olmayıp, kendisinin çektiği halkın çile ve dertlerinden gelmektedir.

Ozanlar daima halkın bağrından çıkmıştır. Halk ozanları ilhamını halktan alır, süsler tekrar halka verir. Ozanlar daima halkın dertlerini dile getirmişlerdir. Ozan

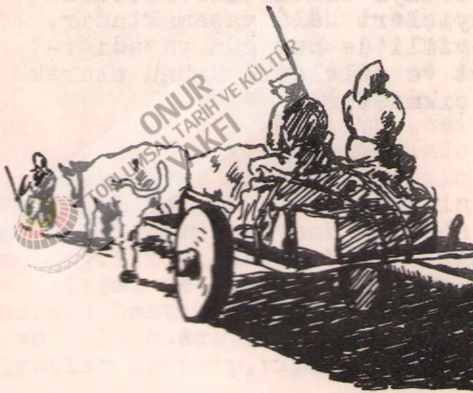

halksız olamaz,halkta ozansız
olamaz.Tarih boyunca ozanlar halk
kültürünü sürekli olarak süsleyip
geliştirmişlerdir.Bundan dolayı
ölmezler.Türküleri,deyişleri dil-
den dile,nesilden nesile geçer.Pir
Sultanlar,Dadaloğlular,Köroğlular
bundan dolayı ölmemişlerdir.Türkü-
leri,deyişleri hâlâ yaşamaktadır.
Ozan Seyfili'de her gün yaşadığı-
mız dert ve çilelerin ürünü olarak
ortaya çıkmıştır.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

kaçıdır bu?

Göç başlar ağa köyünden
Ortakçının göçüdür bu.
Evi yok barınak dâhi
Sor ağaya kaçıdır bu?

Ağaya kimse yaramaz
Fakir hakkını aramaz
Tabib yarayı saramaz
Acab kimin suçudur bu?

Bugün bu köy yarın başka
Bir tek öküz, kağı laçka
Ağa göç demese keşke
Yoksul fakir göçüdür bu.

Seyfili aldı sazını
Gurbete saldı özünü
Oy ağanın oy gözünü
Eşitliğin gücüdür bu.

baka baka

Bağ bağladım, tırpan biçtim
Boş tırmağı çeke çeke
Yel esti, harman savurdum
Boş yabaya baka baka

Savruldu tanesis tığın
Eridi yürekte yağım
Kırk dönümde iki yığın
Geri döndüm çöke çöke

Samanını ağa aldı
Zahmetide bana kaldı
Seyfili der bak ne oldu
Boyun eğdim büke büke.

gitmez

Ev danası oldu aldım bir öküz
Çifte gitmez boynu kalın montofun
Baktım kalıbına verdim lirayı
Çifte gitmez boynu kalın montofun

Tarlanın yüzüne serptim buğdayı
Kara sabanada koşdum hodeyi
Kopardı bağlığı bastım moduğu
Çifte gitmez boynu kalın montofon

Sadece görkemli süsün var imiş
Kurda yem olacak başın var imiş
Hemde kırılacak dişin var imiş
Çifte gitmez boynu kalın montofon

Bütün emeklerim, hem yazıklandım
Ziraatım gitti hem kazıklandım
Kışta erken bastı soğuktan yandım
Çifte gitmez boynu kalın montofon

Bize öküz ev danası olmalı
Kendi emeğini kendi bilmeli
Yabandan kalırsa eve gelmeli
Eve gelmez boynu kalın montofon

Seni süs içinmi sattılar bize
Anlarmı türküyü söyle öküze
Reçberliğim ağır hemde bu yaza
Çifte gitmez boynu kalın montofon

Seyfiliyi yalınayak gezdirdin
Esir ettin hayatından bezdirdin
Bu halimi dinleyeni üzdürdün
Çifte gitmez boynu kalın montofon

körköstü

rebir

ostan ektim çiçek açmaz tegegler
İvleğimi delik delen körköstü
Jyutursun beni serin havada
Hasılatım benden alan körköstü

Bekçi oldun benim küçük tarlama
Ben ezildim sen ginede terleme
Hiç olmassa tegeglerin körleme
Beni gurbet ile salan körköstü

Nire gitsem gelir beni bellersin
Neden sinsi sinsi beni kollarsın?
İflas bayrağımı çekip sallarsın?
Emeğimi benden çalan körköstü

Sana nuksacıdan nuksa yaptıram
Gezdiğin yerlere zehir döktürem
Kapının önüne çalı diktirem
Fakir köylülerin ahın alan körköstü

Habersis bostandan folta atarsın
Tarlaları kotan gibi yırtarsın
Seyfiliye zararını sürtersin
Köşelerden beni bulan körköstü

gider

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

 u karşı y ylanın soğuk suları
İner düz ovaya dolanır gider.
Bir yi itte sevdiğin almassa
Nemlenir gözleri sulanır gider.

A amaz sırrını gayrı ellere
Hani harap g ml  gitmiş sellere
Derinden g z atar uzak yollara
Ya  döker gözleri sulanır gider.

Ey Seyfili b ylemiydi halimiz
Nerde kaldı b lb l m z g l m z
Yardan ayrı kaldı gel gör yoluz
Fani dünya bana   l olur gider.

kör olmasa

İki uçlu çatal kazık
Yere batmaz bir olmasa
İnsan ne yapar tek elle
Kalbi hüüzür hür olmassa

Dünya derler tek bir oda
Erişmek güçtür murada
Eli boş gezer arada
Sevgi dolu yar olmasa

Kimi uyur, kimi yatmaz
Fikirler birbirin tutmaz
Çile böylelikle bitmez
İnsan hakkı var olmasa

Seyfili'de tüccar derde
Hasret kaldım vatan nerde
Göz önünde koca perde
Görünürdü kör olmasa

çobanlar

Bu geniş dünyada bir geçim için
Durmayıp dağları gezer çobanlar.
Bir dilim ekmeğe piyade olur
Dağdan dağa koşar gezer çobanlar.

Uyanık sayarsın uyumuş gözün
Meteliksiz gezer geçmiyor sözün
Hakkını tam almaz gelince güzün
Tabanını boşuna ezer çobanlar.

Bir yıl çalışırsın köyün işine
Kavalla gidersin koyun peşine
Bir oğlak gelmezse vay vay başına
Usanır hayattan bezer çobanlar.

Eyvallah çok olur ağaya, beye
Gönül istemezki giresin köye
Seyfili anlattın bu hâli niye?
Anlının terini süzer çobanlar.

Aşık Seyfili bu deyişi bir kaç köy
çobanının uğradığı haksızlıklar için
söylemiştir.

başım

Satır satır yazılarım
Vatanımı arzularım
Yolum bekler kuzularım
Çilelerden kalan başım.

Bu bir yücecik dağdır
Ölmemişim canım sağdır
Ayrılık çözülmez bağdır
Sevdalarda dalan başım.

Günü görmez güneşim yok
Dertten kurtulan başım yok
Dikilecek tek taşım yok
Gurbet elde kalan başım

Gün geçip ömür bitiyor
Dertlerim bana yetiyor
Serimden duman tütüyor
Bağrım, ateş alan başım.

Gök yüzüne bakan olsa
Ben bir odun, yakan olsa
Gelip bir su döken olsa
İşlermi su külen başım

Güzele sözüm söylemem
Hâlimi efkar eylemem
Derin yaram ben inlemem
Bitmez gayrı çilen başım

Seyfili satırlar doldu
Sen ağladın eller güldü
Gurbetten sana meken oldu
Ehvâlini bilen başım.

bakalım

Elinde bir dervan, bir çark dönüyor
Bu dolap böylece dönsün bakalım.
Kesilen dallardan yıkılan yuva
Yaptıkların yanan kalsın bakalım.

Öz hakkım almaya dirensem yüzen
Halkın kanı doldu o kara kazan
Yazar yazı yazar haykırır ozan
Buda böyle olmaz olsun bakalım.

Kumaşa benzemiş kalite farkı
Ayırır insanı ayırır ırkı
Bir gün kırılacak namertın çarkı
Herkes çektiğini bilsin bakalım.

Seyfili eğemez namerte başı
Vurur duymaz ona bu ağır taşı
Herkes anladı rüyayı dışı
İnsanlar davayı bilsin bakalım.

bu gönül

0280

Denge bilmez düzen tutmaz bir halde
Kasırgaya dönmüş gezer bu gönül
Koşar maşakattan gezer çileden
Kendini beyhude üzer bu gönül

Ne bade ne dolu nede bir kade
Güzelden sevgiden ne bir eda
Cevri maşakattan yalan dünyada
Umütler bağını çözer bu gönül

Ne varlık ne yokluk hep bir masaldır
Bedenim hırkasıs umduğum şaldır
Sevda denen nesne uzun bir yoldur
Düşer dalgalara üzer bu gönül

Ey dur gel Seyfili gayrı hülyadan
Haylı yıldır ayrı düştün sıladan
Son ver bu gidişe yeter buradan
Cesetten usanır bezer bu gönül.

ozan

Ozanların kişiliği
Ozan halkın ozanıdır.
Onun halka bağlılığı
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan ölmez ozan yaşar
Ulus onla kaynar coşar
Ozan gerçek için yaşar
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan hürriyet aşığı
Ozan adalet ışığı
Demokrasi beşiği
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan haram lokma yutmaz
Hem uyumaz hem yatmaz
Ayrılık davası gütmez
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan halkını tanıyor
Ozan hak için yalıyor
Hür doğuyor, hür ölüyor
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan hoş olur sazından
Ozan hakat izinden
Ölse vazgeçmez sözünden
Ozan halkın ozanıdır.

Ozan haklı halkı bilir
Onla ağlar onla gülür
Sanmayinki ozan ölür
Ozan halkın ozanıdır.

Ozanları tanımayan
Odur yoksun hakkın yiyen
Seyfiliyim daha ne diyem
Ozan halkın ozanıdır.

duydunmu

Yine seçim geldi duydunmu köylüm
Bizim şu köyde yol yapacaklar
Çevlikteki tarlaların başına
Baraj söz verdiler, göl yapacaklar

Mebusun aylığı geçkin on binde
Yavan corba pişer oy bizim evde
İçmeye su yoktur vay bizim köyde
Bu güzel yurdumu çöl yapacaklar

Seyfili söylüyor gine sözünü
Kainata çalar elbet sazını
Dört yılda bir görürüz mebus yüzünü
Korkarım bu sözümü kal yapacaklar

ne bilen çıktı

ummubyub

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Gezdim kapu kapu köle kul gibi
Halimden ne anlayan ne bilen çıktı
Herkes bol keseden bol vaadle
Verdikleri sözler hep yalan çıktı

Avutuldum ummadığım sözlerle
Bakasım gelmiyor yalan yüzlere
Kanatlarım döndü yoluk kazlara
Gönül saraylarım hep talan çıktı

Benimle ağlıyan benimle gülen
Benimle dolaşan benimle gelen
Gine sensin sen ondan iyi bilen
Bülbül yatağından vay yılan çıktı

Dolaşır Seyfili bir dolap gibi
Dertlerim karışmış kör kelep gibi
Herkes kul oldum yer turap gibi
Beni bu sevdaya vay salan çıktı

umutlandım

Gurbet ile düştüm yârim
Gelir diye umutlandım.
Bıkmıştım elin kahrında
Gülür diye umutlandım.

Beyannâme oldu sayım
Uzak kaldı ilim köyüm
Tek teseli herbir şeyim
Bulur diye umutlandım.

Cabaladım emeğime
Dünya tadı damağıma
Zehir katmış yemeğime
Ölür diye umutlandı

Direndikki çarkı döne
Aldattılar bakın gine
Anlımızdan ter kan gine
Sillir diye umutlandım.

Koştum bir sevda peşine
Yazında hemde kışında
Her nimet köyün işinde
Alır diye umutlandım.

Seyfili işçinin derdi
İlgiliyor her bir ferdi
Uzak vatan uzak yurdu
Sorki neye umutlandım.

dururum

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Yaktı yokluk beni küle döndürdü
Lodos deymiş gibi erir dururum
Akıl erip sıra mahsar olunca
Bir çok haksızlıklar görür dururum

Namert zülmü ile vurur gürzünü
Layık mı çileye yoksunun canu
Ümit var düzelir bu işin sonu
Sinemi kalkanda korur dururum

Biçare yoksunun misali çoktur
Eşitlik özgürlük onada haktır
Savaşmış yurt için toprağı yoktur
Doğrumu? Bu hali sorur dururum

Dokunmasın ağam sözüm onuran
Sefalettir kemiğimiz kemiren
Al kanımız girdi toprak çamuran
Yaralarım onla sarır dururum

Ey Seyfili aşık korkarmı serde?
Yalınayak direndik yurt için karda
Sen gerçeğı söyle o utansın arda
Haksızlık zincirin kırır dururum

kör olsun

Ar olmasın söz söylemek sultanım
Halimizi görmeyenler kör olsun
Bacalar tütmüyor yükselir köşkler
Hakkımızı vermeyenler kör olsun

Alt tabaka üst tabaka hale bak
Anan dadı olmuş baban köle bak
Eziliriz, çektiğimiz çileye bak
Yaraların sarmayanlar kör olsun

Seyfiliyim derki halimiz nice
Yoksun hiç uyurmu Gündüz gece?
Dayanırmı namert mertteki güce?
Bu hakkını sormayanlar kör olsun

korkmuyoruz

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Otel site katımız yok
Kervanımız atımız yok
Milyon değer yatırım yok
Batar diye korkmuyoruz

Hasır olmuş yatağımız
Gurbet olmuş otağımız
Çileli geçer  ağımız
Biter diye korkmuyoruz

Bilin liyiz köyde kentte
Nehir coşar durmaz sette
Binbir bilgi her bir fertte
Biter diye korkmuyoruz

Seyfili söyler telinden
Ayrı vatanından ilinden
řaşmaz gerçekler yolundan
Zulme yeter! korkmuyoruz

ekilmiş

Kır dağlarda sarı diken yeşermiş
Reforum yapılmış çobanlar ekmiş
Sert kayadan keklik kalkmaz kuş uçmaz
Uzun selvi boylu çalı dikilmiş

İrade verilmiş bir iş yapana
Sürüye kurt girmiş kapan kapana
Tilki kurmuş, arslan girmiş kapana
Akıllı oy demiş, deli dikilmiş

Seyfili ağaçmı senin bu sazın
Bellimi baharın bellimi yazın
Yiyim giyim ister doğacak kuzun
Hak adalet herhalde göğe çekilmiş

görsene

Sende bir insansın ey adem oğlu
Meyvalı meyvasıs dalı görsene
Esirsin ekmeğe köle gibi
Özgürlüğe giden yolu görsene

Ne sürülen tarlan ne bir taşın
Pişmiyor evinde sıcacık aşın
Aylık üç gün yetmez verirsin peşin
Sana tayin olan hali görsene

Cepheden cepheye bile savaştık
Yalın ayak bağı açık dövüştük
Egemenlik sözleriyle uyuştuk
Milyonlarca Seyfil kulu görsene

misafir

Kerem kılıp arz edenler
Dostlar sefa hoş geldiniz.
Derdi benle dert edenler
Dostlar sefa hoş geldiniz

Ne var ne yok ilinizde
Çiçek olsam yolunuzda
Köle olsam elinizde
Dostlar sefa hoş geldiniz.

Muhabbetler balda idi
Gönül başka hâlde idi
Valla gözüm yolda idi
Dostlar sefa hoş geldiniz.

Seyfili huzurdan yana
Bilmedim ne oldu bana
Arz etmiştim yana yana
Dostlar sefa hoş geldiniz.

Aşık Seyfili 1970 yılında Batı Alman yada Aşık Beyhani ile karşılaşılıyor. Bu her iki ozan karşılaştıklarında duygularını ve ezgilerini sazlarının telleri üzerine dökerek dertleşiyorlar.

Başlayan Seyfili:

Nice tellal olup desem
Duyulmuyor, duyulmuyor
Nasihatım hak içindir
Ayılmıyor, ayılmıyor.

Beyhani:

Benim derdim o kadar çok
Sayılmıyor, sayılmıyor
Muhabbet yapılan yerden
Doyulmuyor, doyulmuyor.

Seyfili:

Girmiş bir alamet cana
Ser ile varmaz meydana
Senlik benlik ne insana?
Bir kapıdan girilmiyor, girilmiyor.

Beyhani:

Biz destan olduk dillere
Şikayetim bu hallerden
Çelpeşik olan yollardan
Kayılmıyor, kayılmıyor.

Seyfili:

Vicdanımda bir istirap
Birliğe kalmışım hasret
Nasıl aldanmış bu millet?
Ayılmıyor, ayılmıyor.

Beyhani:

Kesici saraç gibidir
Yalana muhtaç gibidir
Kurumuş ağaç gibidir
Eğilmiyor, eğilmiyor

Seyfili:

Set çekerler hakikata
Böyle telğın bu millete
Neden kaldık zulmete
Hakikat bilinmiyor, bilinmiyor

Beyhani:

Gelsede dostun nidası
Böylemi kerem duvası
Senlikle benlik davası
Kesilmiyor, kesilmiyor

Seyfili:

Darbeliyim zara düştüm
İbrahimim nara düştüm
Pir Sultanım dara düştüm
Susulmuyor, susulmuyor

Beyhani:

Bu gönül dalmış gidiyor
Ciğerim bölmüş gidiyor
Böylece almış gidiyor
Sarsılmıyor, sarsılmıyor

Seyfili:

Seyfiliyim haktır hakkım
Olsun dosta şikayetim
Dinleyin hey milletim
Bu haksızlık yutulmuyor, yutulmuyor

Beyhani:

Beyhanıyım eserimiz
Hava Adem pederimiz
Budur bizim kaderimiz
Küsülmüyor, küsülmüyor.

var deyu

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Çektim maşakatı usandım candan
Fani dünya tek başıma dar deyi
Hazin hazin gözüm kaldı yollardan
Aldanmışım benim yarım var deyi

Bitmez bu sevdanın gayrı çilesi
Ne yana savurdu aşkın sillesi
O yar bana güzellerin elâsı
Aldanmışım benim yarım var deyi

Aşam yüce dağı yolun olayım
O ağzın içinde dilin olayım
Beyaz kollarından gülün olayım
Koş gel nazlı yarım var deyu

Seyfiliyim gezdim gurbet ilini
Tabibsin sen bana uzat elini
Okşayıp dereyim gonca gülünü
Bu ayrılık ikimize zor deyu

yaptıramadım

Şu fani dünyadan bir gönül köşkü
Ustasını bulup yaptıramadım
Dalgaya kaptırdım gönül gemisini
Rotasını değiştirip yaptıramadım

Bir dem ile nehir oldum sel oldum
Bir dem ile uman oldum göl oldum
Bir ayrılık geldi nazlı yara yel oldum
İki gözüm kan ağlıyor sildiremedim.

Ey Seyfili supan gibi dağmısın
Sana öldü derler henüz sağmısın
Gayet Pir ihtiyar saçı ağmısın
Engeli eynimden indiremedim.

mecbur etti

Ayrı düştüm vatanımdan ilimden
Servetim yok sermayem yok elimden
Bilinmiyor yoksulların halinden
Almanyaya mecbur etti fakirlik beni

Gözüm kaldı vatanımın yolundan
Kimse bilmez fakirlerin halinden
Çekmem bu hasreti gelse elimden
Almanyaya mecbur ettin fakirlik beni

Seyfiliyim vatan bana çok uzak
Seyha olup kısmet peşinde gezek
Kimi kömür yakar, bizde yok tezek
Almanyaya mecbur ettin fakirlik beni

Seyfili Almanyaya turist geldiği zaman
içlenim bu türküyü söylemiştir. Sene 1970.

babo babo

Bozuk idareci yıktığın yasa
Hürriyet vaadini gör babo babo
Dalkavuk türemiş tefeci artmış
Meslekte hayatta zor babo babo

Kaymakam dövülür öğretmen yanar
Emekçi işçiye dümenler döner
Herkez nabzını gençlikten sınar
Namertte bir arzu var babo babo

Bütün türk gençliğin bölen ağalar
Saltanatı için ölen ağalar
Bu millete zulüm olan ağalar
Vatandaş görmüyor kör babo babo

Eşitlik isteriz hem organiza
Tefeci yaşıyor hayat yok bize
Tahrimcide hasret ekmeğe tuza
Yeşil toprak olmuş kır babo babo

Seyfil peruşanlık bizim halimiz
Kurumuş çeşmemiz yoktur yolumuz
Hayat pahalılaştı varmaz elimiz
Geçim tam güçleşti zor babo babo

tutamazlar

İşçi köylü bir nehiriz
Bendimizi tutamazlar
Bilinçlenip güçlenirsek
Hakkımızı yutamazlar

Biz ekeriz biz biçeriz
Dağlar deler biz geçeriz
Biz yüzer biz uçarız
Bizi köle yapamazlar

Madenlerde ocak ocak
Ürünümüz kucak kucak
Bizden ısı bizden sıcak
Bizsiz onlar ötemezler

Cepheden bir mehmetciğiz
Fabrikadan bir işçiyiz
Seyfili der savaşçıyız
Bizi esir yapamazlar

alacagiz

ONUR
KURUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Anlımızdan ter gelince
Hakkımızı alacağız
Sorsan ihtiyara gence
Demez böyle kalacağız

Yoktur bizden güçlü olan
Gine biziz az hak alan
Döndükçe bizlere plan
Hep uyanıp göreceğiz

Dinleyin hey köylü işçi
Benzi soluk çatık kaşlı
Seyfilinin gönlü yaslı
Umit vardır güleceğiz

dönüyor

Dünyadan zevk sefa aldatmış bizi
Kimi servet paylar kardan dönüyor
Kimisi hal içinden hal almış
Kimi hüküm giymiş dardan dönüyor

Bu dünyadan insan oğlu aşkına
Kimi dolu gezer kimi boşuna
Toplanan çok olur yoksun başına
Kuzu kapmış gibi kurda dönüyor

Seyili bilinmez kulun çilesi
Güç olur çekilmez yokluk belası
Çürük temellidir namert kalesi
Emekler çaru çurdan dönüyor

gündüz gece

Sineme bir ateş düştü
Yanıyorum gündüz gece
Gariban gurbet ellerden
Dönüyorum gündüz gece

Bütün âleme ageatır
Hem sultandır hem şahtır
Ona hiçbir şüphem yoktur
Anıyorum gündüz gece

Seyfiliyim garip halim
Dosttan ayrı düştü yolum
Etse bana bin kez zulüm
Anıyorum gündüz gece.

yoktur

gündüz gece

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Bana zülmi reva gören
Eyvallam minnete yoktur
Dost didarı bana mihrap
Minnetim cennete yoktur

Hak kuluna kılır nazar
Ozan söyler aşık yazar
Kara toprak olmuş mezar
Servete meylimiz yoktur

Gün doğuyor gün aşıyor
Menzil gelip yanaşıyor
Sanma Seyfili yaşıyor
Ahtımız minnete yoktur

günün yokmudur

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Nedir bu gam keder böyle maşakat
Beni güldürecek günün yokmudur
Hergün ağlatmakla zevkmi duyarsın
Burda bitti diye sonu yokmudur

Sen beni yarattın küllü kadırsın
Hem cömertsin kulan hemde sabursun
Hümmet et şu kulan varsın yürüsün
Beni dinleyecek anın yokmudur

Seyfili kul iken dinler figanı
Bu alemi köşen seni seveni
Varından var ettin yarattın beni
Muhtacım ben sana şanın yokmudur

böyle değil

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Felek çermösini taktı sineme
Ateş böyle değil göz böyle değil
Yıktın kalp evimi eyledin harap
Kalkan böyle değil güz böyle değil

Halime acıyan yarın elinden
Figana düş oldum zarar elinden
Namus belasından arın elinden
İkrar böyle değil söz böyle değil

Seyfili çileye doğmuş anadan
Kalem böyle yazmış yazı binadan
Hüzür hüsrân olmaz fesat haneden
Heyasın yitirmiş yüz böyle değil

ya turistin

Bu derdi dinleyin ağalar beyler
Ağaya reyinde evi turistin
Ekilmez tarlası sürülmez çifti
Ne hale gelmiştir kövü turistin

Varıp Avrupada çalışam diyor
İyi bir hayata alışam diyor
Zenginlikle küsum barışam diyor
Ateşi yok yanmaz kavı turistin

Firmaya girsede kesir oluyor
Hakkını almayıp esir oluyor
Turust geldiğine kusur oluyor
Soymuş sömürücü devi turisti

Hele bakın bu gariban hallere
Seyfili peruşan düştük yollara
Ele gülünç,destan olduk dillere
Her gün ekmek bekler evi turistin

Seyfilinin 1970 yıllarında turist ola
rak Almanyaya geldiği sıralarda içlenere
söylediği deyişlerden.

beni beni

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Gölge d   mez şerefine  anına
S m rd     sömür soy beni beni
Yoksun hakkı olmuş gömlek canına
S m rd     sömür soy beni beni

Nafile beyhuda seni vefası
Haklıyı susturdun seni heyası
Hangi yoksun b y m   t r cefası
S m rd     sömür soy beni beni

Ku aktan ku a a sürmüş geliyor
Yoksunun ba rını yarmı  geliyor
Seyfili halini bilmi  geliyor
S m rd     sömür soy beni beni

yazayım

Dert defterim seni gine bu sabah
Sayfaların açtım ise yazayım
Geçti ömrümden çile maşakat
İyi günler seçtim ise yazayım

Namertin zulmünden merdin yanında
Ne eveli ahır nede sonunda
Hakikat uğrunda bende canımda
Pir aşkına geçtim ise yazayım

Muhabbet oluşur olduğu yerden
Müşkül hal olurmu kaldığı yerden
Yara iyi olurmu bıçak aldığı yerden
Ellere derdimi açtım ise yazayım

Seyfili bir değil üç değil hula
Cefasını dünya ahtarmış kula
Kumaşlık denirmi ketalık çula
Hırka diye biçtim ise yazayım

banka

MIYASBY

ONUR
VAKFI
KÜLTÜREL VE KÜLTÜR

Ozan köylü vatandaşların Banka kredisi almaları için, fakir halkın servet beyanını saziyle şöyle beyan ediyor.

Şu benim vatanın fakir köylüsü
Bankaya gidiyor, pul alamıyor.
Tarimden dem vurur bizim bakanlar
Arı oğul vermez, bal alınmıyor.

Bankada sorulur yoksulun malı
Zengin icablıdır, bellidir hâli
Kefil bulamıyor zavallı köylü.
Öküzüne bir çift nal alamıyor.

Acab kim verecek ona kredi
Bir iş yapmak idi onun muradı
Tek keçisi vardır, işte serveti
Oda uyuz olmuş, kıl alamıyor.

İşte budur vatandaşın ehvâli
Zenginin odası döşeli halı
Anlatır sizlere dertli Seyfili
Zavallı sazına tel alamıyor.

köylüler

İlkbahar gelince bir âlem olur
Sürüsün yaylıma salın köylüler.
Koşar öküzünü, sürür çiftini
El veren tahrimi eker köylüler.

Kaldıramaz hasılatın yarısın
Harmanda bekliyor, neden çürüsün?
Fiat gelmez bir tüccara veresin
Merkeple buğdayı çeker köylüler.

Kooperatif yoktur değer bulsun malımız
Akmiyor çeşmemiz yoktur yolumuz
Günden güne hazine olur hâlimiz
Mecburi göçüyle gurbete çıkar köylüler.

Seyfiliyim hastalandım ilaç yok
Doktora gitmeye yol yok araç yok
Yoksulu sömürürler, buna gerek yok
Dünya maşakatın çeker köylüler.

gurbet ilden gurbet ilden

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Sineme bir ateş düştü
Gurbet ilden gurbet ilden
Yolum düz ovadan şaştı
Gurbet ilden gurbet ilden.

Azıyor git gide yaram
Dertlerim hep dıram dıram
Takatım yok nasıl gelem
Gurbet ilden gurbet ilden

Bir peruşan hâlde kaldım
Taşkın nehir selde kaldım
Takatsızım yolda kaldım
Gurbet ilden gurbet ilden

İlkbaharım kışa geldi
Çekiyorum başa geldi
Gül benzim sarardı soldu
Gurbet ilden gurbet ilden

Seyfili ağlıyor zari
Gülsem n'olur benden gari
Çekilmez ellerin kahrı
Gurbet ilden gurbet ilden.

dostum

Ne bahar, ne yazı bildim
Ne eylendim, nede güldüm
Kimsesizim çölde öldüm
Benim hâlim soran dostum.

Sevgiyide naz öldürür
Kumaşıda bez öldürür
Yiğidide söz öldürür
Sorma, gönlüm viran dostum.

Kıprıktan silsem yaşımı
Gurbete attım başımı
Engel bırakmaz peşimi
Tez gel, yaram saram dostum.

Her tarafım al kan oldu
Derde sinem kalkan oldu
Düz ovalar balkan oldu
Unutmayıp, soran dostum.

Seyfiliyim geze geze
Yaralarım henüz taze
Tek selâmın yeter bize
Evim, köyüm viran dostum.

ayrılık

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Kestin münkünümü бүktün belimi
Yine başa geldin çıktın ayrılık
Koymadınki bende gülem dünyada
Yine başa geldin çıktın ayrılık

Yavrum bir köşeden ben bir köşeden
Gurbet ilden yine çıktın başada
Saldın beni garip dağa taşada
Yine başa geldin çıktın ayrılık

Yavrum gitme diyor gözleri dolur
Bu derde düşenler iflamı olur
Sıralanır dertler aklıma gelir
Yine başa geldin çıktın ayrılık

Seyfili durmadan taşıp doluyor
Bu hasretlik ciğerimi deliyor
Körpe yavrum boynu бүkük geliyor
Yine başa gel çıktın ayrılık.

viz gelir bana

ONUR
VAKFI
KÜLTÜREL VE TARİHİ

Haktan kopup kuldan icab etmesem
İnsan hakkı yemek viz gelir bana
Vicdanıma sorup sual eyledim
Doğru söylemesem söz gelir bana

İnsanca yaşamak insanca ölmek
İnsanlık öğrenmek insaflık bilmek
Yoksunla bağdaşıp, fakirle gülmek
Onlarla bağdaşmak yaz gelir bana

Seyfiliyim yoksunların piriyim
Onlarla ağlarım ahü zariyim
İmkânı alınmış öyle biriyim
Namertle savaşmak haz gelir bana

ne haldedir?

Güzel vatan ünlü köyler
Ne haldedir öğretmenim
Küçük küçük öğrenciler
Ne haldedir öğretmenim

Türeyince sömürücü
Çoğaldı öğretmen borcu
Aylık ancak günlük harcı
Ne çiledir öğretmenim

Anadolunun ilinden
Yalınayak kaldın yolundan
Aydınların menzilinden
Ne haldedir öğretmenim.

Öğretmen sınıfa girmez
Çünkü aylık ona yetmez
Soba yanmaz baca tütmez
Ne çiledir öğretmenim

Seyfiliyim üzüntümüz
Öğretmensisdir köyümüz
Yinemi cehalet sonumuz
Ne vahşettir öğretmenim

Seyfili hayatının Almanyadaki Turist dönemi esnasında Almanyaya çalışmaya gelmiş bir öğretmenle tanışır. Dertleşirken içlenen Seyfili içindekini dokunarak yukarıdaki deyişi sazınla beraber söylemiştir.

senin benim göçüm

Asırlarca sürüp giden
Köylü işçi yoksun göçü
Ta asyadan avrupaya
Sürüp giden yoksun göçü
Bu göç senin benim göçüm

Yılmak yıpranmak bilmiyor
Tatil bayramda gülmüyor
Ağada hakkın vermiyor
Köylü işçi yoksun göçü
Bu göç senin benim göçüm

Köyden kente barınmıyor
Emek verdik görünmüyor
Bize imkan verilmiyor
Köylü yoksun mazlum göçü
Bu göç senin benim göçüm

Göçmeniz hem göçebeyiz
İnsanlığa sorun.neyiz?
Seyfili der bir köleyiz
Sürüp gider yoksun göçü
Bu göç senin benim göçüm

Göç,göç,göç.Orta asyada başlayıp ana-
doluda bitmeyen göç.Köyden başlayıp kent'
te bitmeyen göç.Asyadan avrupaya sirayet
eden göç.Babayı,anayı,oğulu,kadını,kocayı
birbirine hasret koyan göç.Bu göç turist-
tik amaçla modern otomobillerin arkasında
kamp arabalarıyla seyahat edilen göç değil,
Açlık ve sefaletin zincirini kırmaya çalı-
şanların,ezilenlerin göçü.

yokluk

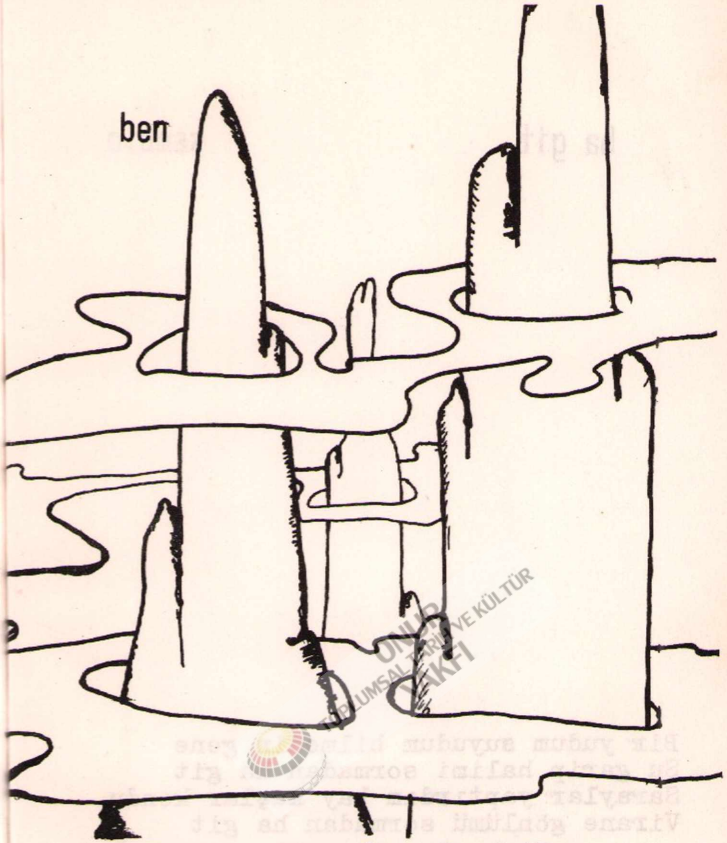
ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Sert bir kale idim çökmek bilmezdim
Temelimi yıkıp devirdin yokluk
Gam keder ney idi asla bilmezdim
Dert ile bağırmı doldurdun yokluk

Ne kadar acılı çilen var imiş
Ne kadar kahpece hillen var imiş
Yoksulada cevri çilen var imiş
K l edipte savurdun yokluk

Dertli Seyfilide inlim inlesin
Toplansın kainat bizi dinlesin
Hak versin cemiati doğru söylesin
Kim sana iyi der gel söyle yokluk

ben

Başı pare pare dumanlı dağlar
Doruğundan aşıp geçemedim ben
Menekşe kokulu serin yaylalar
Yar ile sizlere geçemedim ben

Kuşlar cıvıldanır, bülbüller öter
Sılanın hasreti serimden tüter
Bu hasretlik bize ölümden beter
Dağlar yol vermedi geçemedim ben

Seyrili sılada yardan ayrıldı
Elâ gözlüm suna yardan ayrıldı
Bedenim cesetten serden ayrıldı
Ak günü kara günden seçemedim ben.

ha git

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Bir yudum suyudum bilmedin gene
Şu garip halimi sormadan ha git
Saraylar yaptırdım bay kuşlar kondu
Virane gönlümü sormadan ha git

Bir garip kuş idim dağlar başından
Ayrı düştüm yaranımdan eşimden
Gündüz hayalımdan, gece dişimden
Kırılmış gönlümü almadan ha git

Efkar bir yanımdan dert bir yanımdan
Hangi aşık olsa benim yerimden
Dağlar inler figanımdan zarımdan
Engel çevremizi sarmadan ha git

Seyfili Hüseyinin tutmuyor elim
Döküldü gazelim kırıldı dalım
Bülbülüm zar eder sen değil gönlüm
Dallarım beyhuda bükmeden ha git.

olamaz

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Kara giydin yoktur beyazım
Asla namertlere yoktur niyazım
Bana yoldaş olma insan canbazı
Kalleş bize kardeş,yoldaş olamaz

Yüzümüze gülen yolsus namertler
Yıkılacak artık o yalan setler
Koyunla otlamaz o azgın kurtlar
Zalim bize bir sultan,bir baş olamaz

Seyfili yoksunla ağlar gülürsün
Gidi zalim sende bir gün ölürsün
Yoksunun ahını neden alırsın?
Makam bir dolur,yeri boş olmaz.

olmadan

Ulu bir divandan er meydanından
Bir çirkin ünvana sahip olmadan
İnsan kendin kendine öğüt vermeli
Meclisi bozupta ayıp olmadan

İnsan olan insanlığa yol açar
Sevle verir şöl aleme yol açar
Kara günle ak gün gelir tez geçer
Ömür yıpratıpta kayıp olmadan

Seyfiliyim merdi meydan olmalı
Meclislere er deyüpte dolmalı
Üstadında insan dersin almalı
Namert listesine kayıt olmadan

bilmiyor

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Çoktur derdim dermanımı ararım
Tabibler derdime derman bilmiyor
Sultan hüküm vermiş, padişah karar
Deli gönül çoşmuş ferman bilmiyor

Kolaymıdır kötülerle uğraşmak
Gurbet illerinde garip dolaşmak
Haram oldu bana hep yemek içmek
Tabibler derdime derman bilmiyor

Seyfili ne çare gülünmez oldu
Sıladan haberin alınmaz oldu
Anlımdaki yazı silinmez oldu
Boş yaba savurur harman bilmiyor

seni.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Var ise varlığın iyise halin
Sağında solunda dönerler senin
Dikkatsiz adımın yanlış attınsa
Dile destan eder kınarlar seni

Hakikata meyil verip ulaşsan
Doğru konuşupta doğru dolaşsan
Bir maziye hafifcen karışsan
Karga gibi leşen konarlar senin

Seyfiliyim hal böyledir kardeşim
Eyer bir nemerde düşerse işin
Sökt r r tırnağın çektirir dişin
Damarından kanın emerler senin

yamadım

Bir hayâle daldım gene
Ehvalime güldüm gene
Yırtık pantol elden iğne
Yama üstüne yamadım.

Yalın ayak çorabım yok
Baktım bende harabım yok
Tencerem yok tabağım yok
Bir sıcak çorba tadamadım.

Ter kandan koydum canımı
Bir yokladım cüzdanımı
Şerefimi vicdanımı
Hak yemeye adamadım

Sefaletlik vardı evimde
Bende başka, hem köyümde
Nüfusta hemde sayımda
Vatanıma gidemedim.

Seyfili gine koşuyor
Namertlerle savaşıyor
Öldü desende yaşıyor
Sizden ayırı gidemedim.

yakışır

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Siyah benim alyanakta tomurcuk
Açılır goncası güle yakışır.
Bir dilber kuşanıp selfinaz olsa
Altın kemer ince bele yakışır.

Dünya zinnetini taksa boynuna
Ebrişim ipekler giyse enine
Salınsa karşıdan baksan seyrine
Altın kemer ince bele yakışır.

Aşıka naz edip etmese kelâm
Havayı dolaşım vermese selâm
Yayılır perçemi kaşların kâlem
Böyle yakıp yıkmak sele yakışır.

Sevdiğin bilmesen sevenin olmaz
Şanını şöhretini övenin olmaz
Hayaldan anlamaz evanın bilmez
Böyle yan yan gitmek ele yakışır.

Seyfili güzarin güzelin derdi
Bahçenin gülleri bülbülün virdi
Bilinmez aşkın vatani yurdu
Aşıkla dert dökmek tele yakışır.

kurtulam

Bülbülüm, gül bulamadım
Garibim yol bilemedim
Bir sağlam dal bulamadım
Yuva kurupta kurtulmadım
Elim nasır yara kanda
Nem mutsusum bu cihanda
Kolum bağlı tek meydanda
Kırıpta kurtulmadım.

Bir yaprak düşerse dalda
Yeşerirmi eski hâlde
Mutluluk olmasa kulda
Ben bulupta kurtulmadım.

Kes kes sesin ey Seyfili
Hemi aptal, hemi deli
Nedir gözün yaşla dolu
Silip te kurtulmadım.

kurtar

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Deli gönlüm gezme diyar gurbeti
Kendini bir kere uzaktan kurtar
Sende yokmu yavru, kuzu hasreti
Gayret eyle kendini tuzaktan kurtar

Yolunma kaz gibi ağaya beye
Kendini ulaştır o güzel köye
Velvele çıkarsın eylesin şaya
Soban pas kokuyor tezekten kurtar

Bildiğini bildir, birde bil öğren
Onlar keserlerse sen daha doğran
Seyfili kendine sahip çık davran
Uçuruma giden hızaktan kurtar

gitmiyorki

Hasta gönlümün kaderi
Sona erip bitmiyorki
Yavrularımın hasreti
Hayalimden gitmiyorki

Kimi söyler aydınların
Seyhat ile büyüklerin
Yaman söz gücünün
Bağrı yara açan benin

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Hasta gönlümün kaderi
Sona erip bitmiyorki
Yavrularımın hasreti
Hayalimden gitmiyorki

Gurbet bana ateş imiş
Yastığı kara taş imiş
Baharı boran kış imiş
Bitsin diyorum bitmiyorki

Takatim yok gidem yare
Derdime bulamadım çare
Dertli Seyfili biçare
Gözüm uyku tutmuyorki

hoş olur

Bir yiğit yarında eyer almassa
Yüce dağ başına yaslanması hoş olur.
O güzelde ona meyli yar ise
Göz yaşından ıslanması hoş olur

Aşıkın gönlünden aşkın çelebi
Gezer cem diyarı, ili halebi
Sevdiğin görünce coş olur kalbi
Aşk gölünden ıslanması hoş olur.

Ey Seyfili budem ahu hemenni
Günler bir yıl oldu gayrı zamanmı
Yüce dağlar sana gayrı dumanmı
Aşk elinden uslanması hoş olur.

annem benim

Gece gündüz hizmetimden
Bağrı yuka anam benim
Bin bir çile zahmetinden
Bağrı yuka anam benim

Nini söyler uyutursun
Şevkat ile büyütürsün
Yanın sıra yürütürsün
Bağrı yuka anam benim

Ödenmez senin emeğin
Benim ile geçer çağın
Senden çözülmü bağım
Bağrı yuka anam benim

Varlıkların yücesisin
Şu gönlümün goncasısın
İyilerin en hasısın
Bağrı yuka anam benim

Benim için ağlıyorsun
Bana umut bağlıyorsun
Bana sevgin sağlıyorsun
Bağrı yuka anam benim

Seyfili ana şevkatı
Ana verir evlet adı
Ana köle ana dadı
Bağrı yuka anam benim.

zannetme

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Bir gülü koparsalar dalında
Bütün güller solacaktır zannetme
Koluk geçisinde o boynuzluda
Ahi yerden kalacaktır zannetme

Bir kez bilen bilse bildiği işi
Koparır o zaman boranı kışı
Yağdırır yağmuru, yağdırır taşı
Şuurunu alıp kanacaktır zannetme

Yıgıla yığıla dönmüşüz köze
İlikten damağa organdan aza
Dünyanın suyunu dökseler bize
Alev yükseklerde sönecektir zannetme

Seyfili bir eda, bir azım kaldı
Her şeyi söyledim ne sözüm kaldı
Başına vurmaya bir sazım kaldı
Ağaç diye kırılacaktır zannetme.

gelsin

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Şu anlıma kara yazı
Yazan gelsin yazan gelsin
Kara tahtım, kör talihim
Kaderimi bozan gelsin

Tanıyalı ben kendimi
Dönderdi benim dengimi
Kader ile kör bendimi
Çözen gelsin çözen gelsin

Seyfiliyi hazın ile
Yaktın onu közün ile
Dur ağlasın sazi ile
Figanında bezen gelsin

bülbül

Bülbül niçin zarı figan eylersin
Vatanın,diyarın,ilinmi yoktur?
Sende benim gibi diyar gurbetten,
Bir yuva kuracak dalınmı yoktur?

Bülbül neden çevre güllerin hardır?
Güllerin açılır gelen bahardır
Ağlama cananım ol mevla vardır
Sılaya dönmeye yolunmu yoktur?

Dertli Seyfilide ayrı sılada
Yüce dağlar engel araya perde
Erem dedim bu dünyada murada
Bey muratsın sende he bülbül bülbül

sonra git

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Ne hazin bakarsın hey möhür gözlüm
Sinemden çıbanın deşte sonra git.
Koma beni böyle yel umuduna
Üzerime kapın açta sonra git.

Vardır bir ilâhi senin kaşından
Mecnun gibi dolaşırım peşinden
Ferhat gibi ayrı düştüm eşimden
Ne olur mezarımı eşte sonra git.

Seyfiliyim mezarımın taşı yok
Hele bakın hangi kuşun eşi yok
Hangi aşıkında dertsiz başı yok
Ne olur kefenimi biçte sonra git.

yazmaya gider

Bir yayla misali şu yalan dünya
Herkez yarı ile gezmeye gider
Aşıkda yarından medet umarmış
Derdini derc edip yazmaya gider

Aşıkın efkarı durmayıp artar
Yarının hayali serinde tüter
Bu ayrılık ona zülümnden beter
Kader bilmecesin çözmeye gider

Dertli aşık buraya geldi deseler
Ağlayıp göz yaşı doldu deseler
Fakir Seyfiliyi öldü deseler
Dostlar mezarını kazmaya gider

ağlar

381 76V

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Aşıқта cihanda derviş misali
Derdiyle başbaşa kalınca ağlar
Yiğidi hiç bir vakit sitem öldürmez
Dostu düşman gibi gülünce ağlar

Efgarlı bir garip dert bilmez olur
Tergi sıla gider yurt bilmez olur
Omuzunda semer sırt bilmez olur
Kendini bir köle bilince ağlar

Ya geçim ya yar için düşer gurbete
Bağrı ateş dolu tütmezki tüte
Bir garib hal salmış onu fircata
Hayali gözüne gelince ağlar

Seyfili haykırır çileye yeter
Efkar gam kederim dur bilmez artar
Gurbetin çilesi zülünden beter
Düşünüp efkara dalınca ağlar

var ise

Yolcuyum yolundan eyledin beni
Söyle söylenecek sözün var ise
Senin için yüce dağları aştım
Gel bile, gidelim arzun var ise

Kalayım bağından bahçıvan eyle
Ben sana mecnunum sen bana leylâ
Kusurum var ise yüzüme söyle
Köle kıl, sat beni lüzum var ise

Gönül kuşu uçar yüce dağlara
Güç olur inmesi yengin bağlara
Aslanım düşmüşüm tuzak ağlara
Öldür beni kalkan gürzün var ise

Seyfiliyim yare söyler sözünü
Aç nikabın görem güzel yüzünü
Aşkim için hedef tuttum özümü
Öldür beni nişan gezin var ise.

bildirmeyesin

Her olur olmaza şirin anlatma
Halini kardeşen bildirmeyesen
Bir iş yapar isen kendin kendin yap
Kötü gün dostunu güldürmeyesen

Dürüst cömertlikten çökmemiş bina
Fırsat düşer ise iyi bil sana
Geniş gün dostları çok olur ona
Dikkat et imkanın aldırmayasın

Seyfili ne şaştın nede şaşarsın
Kötüyle konuşma hakir düşersin
Özü pak olursan ölmez yaşarsın
İnsanlık bağını kaldırmayasan

dünya

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Köylünün çocuğu köylü kalıyor
Zenginin çocuğu mebus oluyor
Topluluğu bölük bölük bölüyor
Olan yalan dünya,vay kahpe dünya

Universite yoksunlara müzedir
El vurmayın yaralarım tazedir
Yoksunlukta bu zulümler bizedir
Olan yalan dünya,vay kahpe dünya

Polattır Seyfili fakirin canı
Ne olacak acab yoksunun hali
Tilkilere kalan aslan meydanı
Olan yalan dünya,vay kahpe dünya

İÇİNDEKİLER	sayfa
Ön söz.....	1
Kaçıdır bu.....	4
Baka baka.....	5
Gitmez.....	6
Körköstü.....	7
Gider.....	8
Kör olmasa.....	9
Çobanlar.....	10
Başım.....	11
Bakalım.....	12
Bu gönül.....	13
Ozan.....	14
Duydunmu.....	15
Ne bilen çıktı.....	16
Umutlandım.....	17
Dururum.....	18
Kör olsun.....	19
Korkmuyoruz.....	20
Ekilmiş.....	21
Görsene.....	22
Misafir.....	23
Beyhani - Seyfili.....	24
Var deyu.....	26
Yaptıramadım.....	27
Mecbur etti.....	28
Babo babo.....	29
Tutamazlar.....	30
Alacağız.....	31
Dönüyor.....	32
Gündüz gece.....	33
Yoktur.....	34
Günün yokmudur.....	35
Böyle değil.....	36
Turistin.....	37
Beni beni.....	38
Yazayım.....	39

Banka.....	40
Köylüler.....	41
Gurbet ilden gurbet ilden...	42
Dostum.....	43
Ayrılık.....	44
Vız gelir bana.....	45
Ne haldedir.....	46
Senin benim göçüm.....	47
Yokluk.....	48
Ben.....	49
Ha git.....	50
Olamaz.....	51
Olmadan.....	52
Bilmiyor.....	53
Seni.....	54
Yamadım.....	55
Yakışır.....	56
Kurtulam.....	57
Kurtar.....	58
Gitmiyorki.....	59
Hoş olur.....	60
Annem benim.....	61
Zannetme.....	62
Gelsin.....	63
Bülbül.....	64
Sonra git.....	65
Yazmaya gider.....	66
Ağlar.....	67
Var ise.....	68
Bildirmeyesin.....	69
Dünya.....	70

Druck:Betrieb.5.Köln.60.Merkenicher Str9
 Verantwortlich:Hüseyin Yorulmaz
 Herausgegeben von und für Kulturkomite
 Für die ausländischen Arbeitnehmer.
 7.Stuttgart 1 Schlosser Str 36 Gemein-
 nützige Körperschaft.Selbsverlag.

Baskı:Betrieb matbaası.
 Çıkarar:Yabancı işçiler için Kültürkomi-
 tesi.7 Stuttgart 1 Schlosser Str 36
 Sorumlu:Hüseyin Yorulmaz
 Kendi yayınevi

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

YIPRANDI CANIM

UZUN YILLAR GURBET İLDE
YIPRANDI CANIM YIPRANDI
BİR PERİŞAN GARİP HALDE
YIPRANDI CANIM YIPRANDI

GURBET BİŞE VATAN OLDU
BAĞLAYIPTA TUTAN OLDU
HAKKIMIZI YUTAN OLDU
YIPRANDI CANIM YIPRANDI

SAĞIM FAKAT, MEZARDAYIM
LİSAN BİLMEZ BİR İLDEYİM
GÖRSEN DOSTUM NE HALDEYİM
YIPRANDI CANIM YIPRANDI

AVUNDUM HEP ALEM İLE
MEKTUP İLE SELÂM İLE
HEP GÜN BİR DERT, BAŞKA ÇİLE
YIPRANDI CANIM YIPRANDI

SEYFİLİYİM İÇTEN SANCIM
SAZIMDAN ALIRIM HINCİM
TÜKENMEK BİLMİYOR BORCUM
YIPRANDI CANIM YIPRANDI

